

سرنوشت آتشیان فاسقان در قیامت/ کلمه فسق به چه معناست؟

فاسقان سزاوار آتش دوزخند، زیرا سخن حق و وعده الهی را نسبت به قیامت و عذاب بدکاران با آن که همراه با دلیل و برهان بود از روی تکبر و خودپسندی انکار کردند، و در برابر حقایق از عقل خدادادی استفاده نکردند.

خبرگزاری مهر- فاسقان سزاوار آتش دوزخند، زیرا سخن حق و وعده الهی را نسبت به قیامت و عذاب بدکاران با آن که همراه با دلیل و برهان بود از روی تکبر و خودپسندی انکار کردند، و در برابر حقایق از عقل خدادادی استفاده نکردند. در بسیاری از آیات قرآن کریم و نیز در روایات فراوانی به بیان سرنوشت فاسقان در قیامت پرداخته است که نمونه هایی از آن را می آوریم.

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلَدِّ ذُوقَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (سوره سجده آیات 20-21)؛ و اما کسانی که فاسق بودند جایگاهشان آتش است، هر گاه بخواهند از آن درآیند، آنان را به آن بر می گردانند و به آنان گویند: عذاب آتشی که همواره آن را انکار می کردید بچشید. و هر آینه عذاب نزدیک تر را که (عذاب دنیا است) و غیر از عذاب بزرگتر است به آن می چشانیم، باشد که از فسق خود باز گردند.

این دو آیه شریفه دارای نکات بسیار مهمی است که به آنها اشاره می شود:

- عرب، خروج خرما از پوستش را "فسق" می گوید، و قرآن به همین مناسبت انسانی را که از مدار طاعت و عبادت و حدود انسانیت و آدمیت خارج شده فاسق می نامد. فاسق در همه امور باطنی و اعمال و حرکات ظاهری ضد مومن است.

- فاسق بیرون از حوزه ایمان و خارج از دایره طاعت و عبادت و درستی و راستی به سر می برد، و دست در دست هر ابلیس و شیطان و مفسد و اغواگری می گذارد، و بدون توجه و آگاهی، دنیا و آخرتش را بر باد می دهد، و سرمایه وجودش را ضایع و تباه می کند. از انجام واجبات و ترک محرمات روی می گرداند و گاهی به سوی انبیا و امامان و قرآن بر نمی دارد. از آشنایی با حقایق می گریزد و جز شکم و لذت خواهی هم چون شکم پرستی و لذت خواهی چارپایان نمی شناسد و با این روش و منش فاسقانه که تا لحظه مرگش ادامه می دهد زمینه ورود به آتش دوزخ را برای خود به دست خود فراهم می آورد.

- فاسق چون به قیامت وارد شود جایگاهی جز آتش نخواهد یافت، چنان که در دنیا هرگاه از گناهی فارغ می شد دوباره با فراهم شدن شرایط به آن گناه باز می گشت، در قیامت هم هر بار که بخواهد از دوزخ درآید به آن بازش می گردانند و به او می گویند: دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (سجده آیه 20)؛ عذاب آتشی را که همواره انکار می کردی بچش!!

- جاذبه درون و کشش باطن نسبت به حق که گاهی از آن به عنوان فطرت یاد می شود، وقتی تقویت شود عشق به کمال در سراسر وجود انسان جلوه می کند، و زمینه رسیدن به کمال را به کمک عبادت و طاعت و ایمان و اخلاص فراهم می آورد. جلوه کامل این کشش در قیامت ظهور می کند و آنجاست که میل مومن به لقای حق و بهشت عنبر سرشت او را به دیدار وجه رب و رسیدن به بهشت یاری می دهد. ولی شخص فاسق چون فطرت و جاذبه باطنی خود را در دنیا با لبه تیز شمشیر گناه نابود کرده، در قیامت نمی تواند او را برای رسیدن به لقای معنوی و بهشت ابدی کمک دهد می خواهد که از دوزخ درآید، ولی قدرت و توانی در باطن و ظاهر او نیست که به او کمک دهد تا از عذاب رهایی یابد.

- فاسقان سزاوار آتش دوزخند، زیرا سخن حق و وعده الهی را نسبت به قیامت و عذاب بدکاران با آن که همراه با دلیل و برهان بود از روی تکبر و خودپسندی انکار کردند، و در برابر حقایق از عقل خدادادی استفاده نکردند، بلکه همواره هوا و هوس خود را میداندار زندگی قرار دادند و بلا و مصیبتی غیر قابل درمان به سرخود آوردند.

فاصله زیاد بین مومن و فاسق

با توجه به آیات شریفه و نکات دقیق آن به این نکته دست می یابیم که چه فرقی عمیقی و تفاوتی سنگین میان فاسقان و مومنان وجود دارد؟ وقتی با تامل نظر می شود و با دقت بررسی می گردد این نتیجه را نشان می دهد که میان مومن و فاسق در هیچ زمینه ای برابری وجود ندارد!

فاسقان چنان خود را پایبند امور مادی می کنند و به شئون ظاهری و بی پایه روی می آورند که گویی جز آنچه آنان می بینند چیزی

وجود ندارد. بر اساس این دید غلط و اندیشه نادرست که با هر حقیقتی به جنگ بر می خیزند، و در برابر دعوت پیامبران می ایستد و از پذیرفتن حق تکبر می کنند و علاوه بر این به مسخره کردن حقایق می پردازند. أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ. (سوره سجده آیه 18)